

“यत्तुक्तसङ्ग्रा यत्न स्यात् शतमष्टोत्तरं कृतमिति” स्मर-
णादित्यर्थः । होमानन्तरकर्तव्यं स एवाह “यमर्थम-
भियुक्तः स्याद्विहित्वा तन्तु पत्रके । मन्त्रोपानेन सहि-
तन्तु कार्यञ्च शिरः क्रमात्” । मन्त्रञ्च, “आदित्यचन्द्रा-
वनिलानलौ च द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमञ्च । अहश्च
रात्रिश्च एभे च सन्ध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृक्षमिति”
एतत् सर्वं पूर्वाह्णे कर्तव्यम् तस्य प्रधानकालत्वात्
तथा च नारदः “अहोरात्रोपिते स्नाते आर्द्रवाससि
मानवे । पूर्वाह्णे सर्वदिव्यानां प्रदानमनुकीर्त्तितमिति” ।
एतत् प्राङ्निवाकेनोपयासादित्यनियमपूर्वकं कर्तव्यम् तथा
च नारदः “प्राङ्निवाकस्ततो विप्रो वेदवेदाङ्गपारगः ।
श्रुतवृत्तोपसम्पन्नः शान्तचित्तो विमत्सरः । सत्यसन्धः
शुचिर्दक्षः सर्वप्राणिहृति रतः । उपोषितश्चार्द्रवासाः
कृतद्वानुधावनः । सदासां देवतानाञ्च पूजां कृत्वा
यथाविधि” । कर्तृरुपयासादिकमाह “विरात्रो-
पोषितोयः स्यादेकरात्रोपोषितस्तु वा । नित्यं देयानि
दिव्यानि शुचये सार्द्रवासे” इति । याज्ञवल्क्योऽपि
“सचेलं स्नातमाह्वय सूर्योदय उपोषितम् । कारयेत्-
सर्वदिव्यानि नृपप्राज्ञसन्निधाविति” । अत्र सूर्योदय-
पदेन पूर्वाह्ण एव माह्वः “पूर्वाह्णे सर्वदिव्यानां
प्रदानमनुकीर्त्तितमिति” नारदवचनापुरोधात् । विरा-
त्रैकरात्रोपयासयोः शक्ताशक्तविषयत्वेन वप्रवस्था ज्ञेया ।
दिव्यप्रयोगानन्तरं दक्षिणादानम् अक्तेन विधिना दिव्य-
प्रयोगं कारयितुः राज्ञः फलञ्चाह पितामहः “सङ्घिः
परिहृतो राजा शुद्धिमेतां प्रपूजयेत् । ऋत्विक्पुरो-
हिताचार्यान् दक्षिणाभिस्तु तोषयेत् । एवं कारयिता
राजा भुक्ता भोगान्मनोरमान् । महर्तो कीर्त्तिमाप्नोति
ब्रह्मभूयाय कल्पते” इति । अथञ्च विधिः सर्वदिव्य-
साधारण इत्याह स एव “इमं मन्त्रविधिं कृत्स्नं सर्व-
दिव्येषु योजयेत् । आवाहनञ्च देवानां तथैव परि-
कीर्त्तितमिति” । सर्वदेवावाहनादि संशोध्यशिरसि पद्मा-
रोपणान्तं सर्वदिव्यसाधारणमित्यर्थः । दिव्यप्रमादका ।
१२जलभेदे । “दिव्यं चतुर्विधं प्रोक्तं धाराजं करकाभवम् ।
तौषारञ्च तथा ह्वेनं तेषु धारं गुणाधिकम्” भावः प्र० ।
१३ज्ञानभेदे न० “असामर्थ्याच्छरीरस्य कालशक्ताद्यपे-
क्षया । मन्त्रज्ञानादितः सप्त केचिद्विद्वन्ति स्मरयः ।
मान्त्रं भौमं तथामन्त्रं वायव्यं दिव्यमेव च । वारुणं
मानसञ्चैव सप्तज्ञानं प्रकीर्त्तितम् । “आपोहिचेति” वै

मान्त्रं, अदात्मन्तु पार्थिवम् । आग्नेयं भस्मना ज्ञानं,
वायव्यं योरजः स्मृतम् । यत्तु सात यज्ञेषु ज्ञानं
तद्विद्यमुच्यते । वारुणञ्चावगाद्याञ्च, मानसं विष्णुचि-
न्तनम् । समस्तं ज्ञानमुद्दिष्टं मन्त्रज्ञानक्रमेण तु ।
कालदोषादसामर्थ्यात् सर्वं तस्य फलं स्मृतम्” योगि-
याज्ञवल्क्यः । दिवि द्योतात्मके आदित्ये परमव्योम्नि वा
ब्रह्मणि स्वस्वरूपे भवः यत् । “दिव्यश्च देवताप्रायः
शुद्धान्तःकरणः सदा । इन्द्रातीतो वीतरागः सर्वभूत-
समः जमी” इत्युक्ते १४तत्त्ववेत्तरि पु० १५प्रागल्भ्या
स्त्री मेदि० । १६वन्ध्याकर्कोटक्याम् १७यतावर्थांम्
१८महामेदायाम् १९वाङ्मयाम् २०स्थूलजीरके २१श्वेत
दूर्वायाम् २२हरीतक्याम् २३पुरायाम् २४गन्धवत्काञ्च
स्त्री राजनि० । २५देवे दिने २६वदीये माने च न०
दिव्यदिनदिव्यमानशब्दयोर्द्वयम् । २७द्युलोकाज्जाते
२८मनोक्षेत्रे २९लोकातीते दिव्यदर्शने दिव्यचक्षुः त्रि० ।
दिव्यकट न० प्रतीचोत्से पुरभेदे “कृत्स्नं पञ्चनदञ्चैव तथैवा-
मरपर्वतम् । उत्तरज्योतिषञ्चैव तथा दिव्यकटं पु-
रम्” भा० स० ११अ० नकुलप्रतीचीजये ।
दिव्यकुण्ड न० कामरूपपीठस्थलोभकशैलपूर्वभागस्थे कुण्ड-
विशेषे । “यथा तद्दक्षिणे महाशैलेः लोभकोनामना-
मतः । तस्मिन् गिरौ शिखारुष्टवक्त्रे देवी व्यवस्थिता ।
पञ्चपुष्करिणी नाम्ना प्रञ्चयोनिरूपिणी । एकत्र
पञ्चभिर्दुर्गा योनिभिः पञ्चवक्त्रकम् । स्थिता रमयितुं
तत्र नित्यमेव हिमाद्रिजा । तच्छैलपूर्वभागात् काला
नाम महानदी । दक्षिणं सागरं याति प्रणमं चोत्तर-
क्षवा । दिव्यकुण्डं महाकुण्डं तच्छैलोपत्यकागतम् ।
संस्थितस्तत्र स्नात्वा तु तां देवीं परिपूजयेत् । दिव्य-
कुण्डे नरः स्नात्वा पञ्चपुष्करिणीं शिवाम् । यः पूजये-
न्महाभागः स योनौ न हि जायते” । कालि० पु० ८१अ०
दिव्यगन्ध पु० कर्म० । १मनेचे गन्धे । दिव्योगन्धोऽस्य ।
२गन्धके श्लेषञ्चैव न० ३स्थूलैवावां महाचक्षुःशान्के
च स्त्री राजनि० ।

दिव्यगायन पु० कर्म० । गन्धर्वं स्मरः ।

दिव्यचक्षुस् पु० दिव्यं चक्षुर्वात् ५० । १मर्कटे शब्दमात्रा ।

(चसमा) ख्याते २पदार्थे च ३शुगन्धभेदे ४सुलोचने च ।

दिव्यमन्त्रीकभूतं चक्षुरस्य । ५अन्धे त्रि० मेदि० । कर्मधा० ।

५अन्तौकिकपदार्थदर्शनयोग्ये नेत्रे न० “न च वा शब्दने

द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषा । दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे